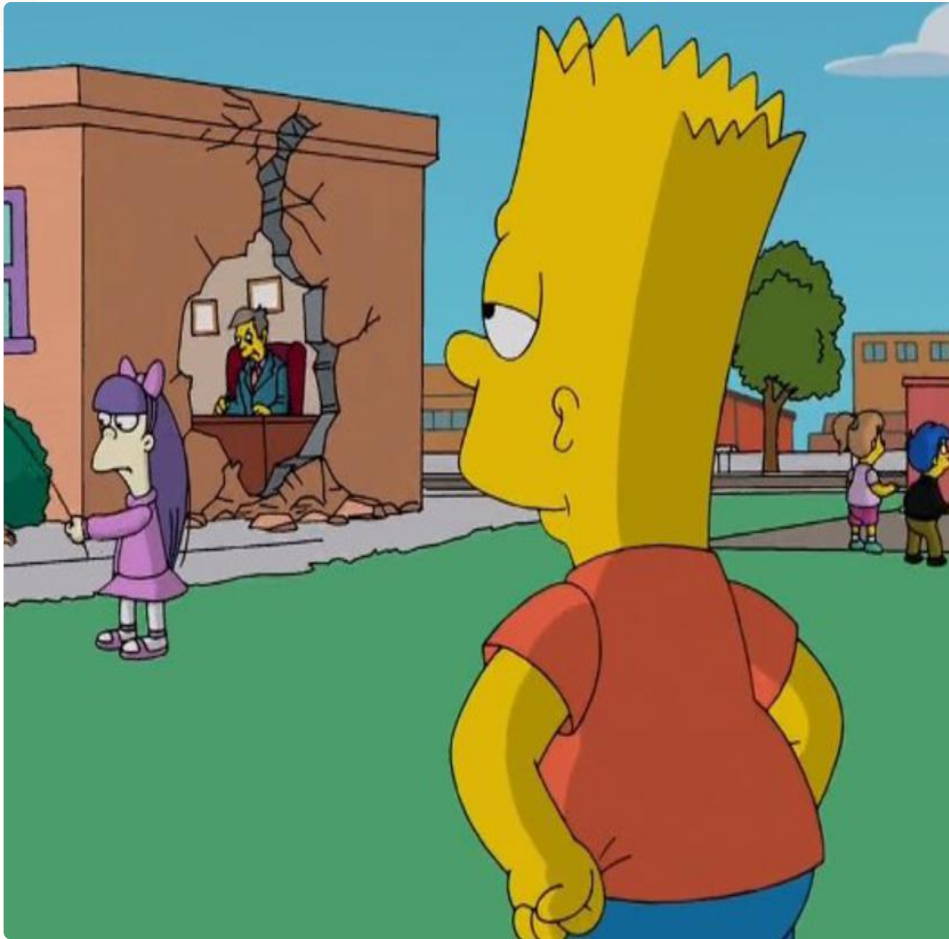

Корекційна робота

з

педагогічно занедбаними дітьми

**Педагогічно
занедбані діти – це
такі діти, які успішно
не навчаються, а то
й зовсім не
відвідують школу,
недисципліновані,
невиховані, не
дотримуються норм
і правил суспільно-
соціального буття.
Причин такого
явища багато. Але чи
не вирішальна з них -
це недоліки
сімейного
виховання.**

Можна виділити кілька типів сімей:

Сім'я однодітна може сформувати і "збаловану дитину" з безмежно зростаючими потребами і, врешті, неможливістю їх задоволення та конфліктними стосунками з суспільством; і самотню людину з комплексом неповноцінності, уразливу, невпевнену в собі, невдачливу; і "узурповану" батьківською безмежною любов'ю, яка прагне якомога швидше вирватися з цього гіперопікування

Сім'я багатодітна може виховати не лише дітей-колективістів, але й дітей педагогічно занедбаних, з асоціальною і навіть антисоціальною поведінкою, якщо батьки постійно зайняті добуванням засобів до існування, а життя і виховання дітей не організовані, пущені на самоплив.

Сім'я з низьким рівнем матеріального забезпечення, яка перебуває за межею бідності з різних причин (безробіття, низька зарплата, алкоголізм батьків, невміння правильно організувати сімейний бюджет тощо), може мати різноманітні наслідки для дітей: позбавлення дітей найнеобхіднішого в задоволенні матеріальних і духовних потреб (гальмується розвиток дитини); експлуатація дітей як здобувачів матеріальних благ (залучення до торгівлі, трудової діяльності, яка не відповідає віку і підготовці дитини, шкодить фізичним силам, розтліває душу, створює ризик для життя дитини, відриває від навчальних занять у школі і систематичного виховання в сім'ї); допущення, а інколи й стимулювання аморальної і антиправової діяльності з боку батьків і дітей, яка приносить дохід у сім'ю.

Сім'я неповна, у зв'язку з відсутністю материнського чи батьківського впливу, може сприяти формуванню такого явища як маскулінузацію дівчаток і фемінізацію хлопчиків.

Сім'я з нерідними дітьми може сприяти появі неприязні, навіть ворожих стосунків дітей між собою і оточуючими їх людьми

Сім'я з порушеними стосунками, підвищеною конфліктністю між членами сім'ї. Причому, конфліктність і драматизм стосунків у деяких сім'ях зростають зі зростанням дитини, досягаючи апогею у старшому підлітковому і молодшому юнацькому віці. Результатом може бути позбавлення сприятливого впливу сім'ї і школи.

Сім'я, яка свідомо чи несвідомо допускає бездоглядність дітей, сприяє тому, що дитина знаходить себе поза домівкою і школою в компаніях ровесників, у неформальних об'єднаннях молоді (різноманітних: соціально-корисних, асоціальних і антисоціальних). На жаль, в Україні через економічні, соціально-політичні і моральні умови з року в рік зростає дитяча безпритульність.

Сім'ї з жорстоким поведінням з дітьми існують з різних причин: нервозність батьків у зв'язку з тяжким матеріальним становищем, безробіттям; відхилення в психіці; надмірне незадоволення своїми дітьми; деспотизм батька чи вітчима через невиконання завищених вимог до них; стомленість і депресія батьків. В усіх випадках жорстокість батьків породжує жорстокість дітей, їх невміння мирно жити з ровесниками і педагогами.

- Зовнішній вияв поведінки дітей з таких сімей може бути найрізноманітнішим: фізична і словесна агресивність, руйнівність, гарячковість, розлюченість, неслухняність і загальна неконтактність, неуважність і пасивність, страхи, фобії та інші проблеми

**Якщо своєчасно не
здійснити
коригування
виховного впливу з
боку школи,
класного керівника,
то доведеться
мати справу з
неблагополучними
сім'ями і
педагогічно
занедбанними
дітьми.**

Класний керівник повинен систематично й постійно стежити за соціально-психологічним кліматом у сім'ї школяра, зберігати спокій, мужність і почуття власної гідності незалежно від соціального престижу батьків, їх зарозумілості і тиску на нього.

І як би добре матеріально не жили школярі, які б високі чини не займали їхні батьки, класний керівник, вчителі ніколи не повинні пасувати перед ними, якщо є очевидним, що неблагополуччя сім'ї обумовило неблагополуччя школяра.

Роботу з сім'ями педагогічно занедбаних дітей необхідно здійснювати диференційовано.

Принципово важливою є позиція класного керівника, яку він повинен зайняти в усіх контактах з батьками педагогічно занедбаних дітей: він повинен стати не звинувачувачем батьків і їхньої безпорадності, а співучасником у подоланні спільних труднощів. При цьому спільні зусилля мають бути спрямовані не проти учня (як це часто буває), а проти тих труднощів, які виникають у процесі його розвитку

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ